

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the Ra'anana Kollel
Netzavim Vayeilach 5784

In the merit of our soldiers and hostages

Shabbat Times

18:10 19:06

Issue 52

After having relayed the blessings and the curses in last week's parsha, Moshe goes on to console the people by telling them that, although one who sins is deserving of punishment, there is a mitzvah that can bring the people back into the loving arms of Hashem. That mitzvah is the mitzvah of teshuva!

"And you shall return to Hashem your G-d and you will hearken to His voice." Not only is Moshe teaching them that there is something called teshuva, He is guaranteeing that the people will do teshuva so as never to stray too far from Hashem. The fact that Moshe believes that we will do teshuva, gives us confidence to actually do teshuva!

The Ramchal explains that teshuva is a gift from Hashem and it was given to us with incredible kindness. In truth, teshuva should not work. How can doing teshuva for an act that I've done, render the act as if I've never done it?

Imagine that a person has a huge overdraft in the bank and he owes the bank a lot of money. He walks into the bank and he profusely apologizes to the bank manager for having spent more money than he had in his account. He promises it will never happen again and magically, the overdraft in his account disappears! Of course things don't work this way, so how can Hashem promise us that our sins, our spiritual overdraft, will vanish just because we do teshuva?

In truth, there is a huge difference between the bank manager and

Hashem. The bank manager is an employee of the bank. He does not own the bank's money and therefore it is not within his authority to forgive and forget the debt owed to the bank. Hashem, on the other hand, is the Master of the universe. He is master over every living creature. He is the Master of reward and punishment. Hashem can do whatever He wants. Nothing is beyond His capability. He can even forgive a person's sins and relate to him as if he did not do the sin that he did teshuva for.

There are two consequences that result from doing teshuva. Hashem forgives the person for his disobedience and He wipes the slate clean as if he never did the sin to begin with.

We refer to Hashem as Avinu Malkeinu, our Father our King. We ask Hashem to forgive us like a father would forgive his son. That doesn't mean that the offensive behavior of a son against his father disappears. We ask Hashem that as a father, despite the sin, please forgive, as only a father could. But then we ask Hashem to erase the sin in its entirety! That, only a King and Master has the power to do!

We do not suffice with forgiveness. We want absolution as well! Full erasure. To achieve this, we need to truly crown Hashem King on Rosh Hashana, for if we do not believe He is a King and master, then by our own lack of admission, we "weaken" Hashem's ability to erase our sins. This is why we beseech Hashem as both a father and a King!

Today is a new day

Rabbi Isaac Bernstein

As Rosh Hashanah approaches, the passuk in this week's parsha, "See, I have placed before you today the life and the good, the death and the evil; and you shall choose life," carries a powerful message. Why does the Torah emphasize the word "today"? Rav Moshe Feinstein zt"l explains that it's telling us something vital: every single day is a new opportunity to make the right choice, regardless of what's happened in the past.

Often, we fall into two opposite traps.

A person may think, "I've messed up so much already; there's no point in trying anymore." But the Torah comes to reassure us—today is a new day! Hashem gives us the chance to begin again, no matter how many times we've fallen. Each day we wake up is an opportunity to choose life, to choose the path of growth and mitzvot.

On the other hand, one might think, "I've been doing well my whole life; I'm fine just the way I am." Here too, the Torah's message is clear: don't become complacent. No matter how good you've been until now, each day presents new challenges and new opportunities for improvement. We can't rely on yesterday's success.

How many times have we given ourselves a pass, saying "Listen, I've been doing so well lately, I can skip x or y today." Or the opposite, "I've neglected this mitzva for years, I'm going to start now?!"

As we stand at the threshold of a new year, the parsha reminds us of this daily renewal. It's a time to reflect on the choices we've made but, more importantly, to recognize that Hashem gives us the ability to start fresh every single day. Whether we've made mistakes or accomplished great things, today is what matters most.

Of course, as part of the teshuva process, we must feel regret for our past actions. But that does not mean we are limited by them. Rav Moshe zt"l teaches us to stop dwelling on the past, whether with regret or pride, and seize the opportunity of "hayom."

Be the first to coronate Hashem as King on

Rosh Hashana

Come and pray at our sunrise neitz service!!

Starts at 6:05 am

0545710582

RSVP

Spacious premises at
Ahuza 198, Raanana

**YAMIN
NORAIM**

SELICHOT 6.40AM

FOLLOWED BY SHACHARIT 7AM

SECOND SELICHOT AT 7.50AM

FOLLOWED BY SHACHARIT 8.15AM

MINCHA AT 1.00PM AND AT 6.15PM

MAARIV AT 6.46PM

**6:20
MATMONIM**

**6:00
MISHNA YOMI**

 AHUZA 198 RAANANA

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
פרשת "נצבים וילך" התשפ"ד

זמני השבת

18:10 19:06

גליון 52

שאל את הרב ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א

שאלה: האם ניתן לבאר בכמה משפטים קצרים וברורים איך עושים 'עירוב תבשילין' בערב ראש השנה?

תשובה: כדי שנוכל להכין, להדליק נרות, ולבשל מהיום השני של ראש השנה לשבת, יש צורך לעשות 'עירוב תבשילין' במהלך יום רביעי ערב ראש השנה. וכך סדר עשיית העירוב:

לוקחים פת (לחמניה / חלה / פיתה / מצה) וגם תבשיל (ביצה קשה בקליפתה / חתיכת דג / חתיכת עוף או בשר).

מחזיקים את הפת והתבשיל ומברכים:

'ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם אשר קדשנו במצוותיו וציוונו על מצוות עירוב'.

לאחר מכן אומרים את הנוסח הבא (מובא בסידורים):

'בהדין ערובא יהא שרא לנא לאפווי ולבשולי ולאטמוני ולאדלוקי שרגא ולתקנא ולמעבד כל צרכנא מיומא טבא לשבתא'.

(הנוסח הנ"ל הוא בארמית וזה תרגומו: 'בזה העירוב יהא מותר לנו לאפות ולבשל ולהטמין ולהדליק נר ולתקן ולעשות כל צרכנו מיום טוב לשבת').

- את הפת והתבשיל יש לשמור במקרר ויש לוודא שאף אחד מבני הבית לא אוכל ממנו בטעות במהלך החג - ימים חמישי ושישי.

אין חובה לאכול את הפת והתבשיל בשבת, אבל כבר נהגו להשתמש בפת כ'לחם משנה' לסעודה ראשונה ושנייה ושלישית, ובסעודה שלישית אף לאכול את הפת והתבשיל, וטעם המנהג הוא שכיוון שעשינו בפת ותבשיל זו מצווה אחת (מצוות עירוב תבשילין) נעשה בפת ותבשיל זו מצוות נוספות ('לחם משנה' ואכילת סעודת שבת).

- אם במהלך החג נזכרו ששכחו לעשות 'עירוב תבשילין' בערב החג יש להיוועץ עם רב מה ניתן לעשות.

העירוב תבשילין מתיר לבשל רק מיום ששי - יום ב' של ראש השנה - אבל אי אפשר לבשל ביום חמישי (יום א' של ראש השנה) עבור יום ששי ו/או יום שבת.

שאלה: לקראת ראש השנה הקרב ובא - האם יהיה מותר להתקלח במהלך החג השני לכבוד שבת קודש?

תשובה: השנה שראש השנה יוצא בימים חמישי ושישי, וביחד עם שבת קודש - יש שלושה ימים רצופים של שבתון, יש מקום להקל להתקלח ביום ששי יום ב' של ראש השנה לכבוד שבת קודש.

המקלחת תהא במים קרים (ונתן אף להוסיף מעט מים חמים מהדוד כדי שהמים יהיו מעט נעימים) ולבני ספרד ניתן להתקלח אף במים חמים (אבל אין להתקלח במים חמים - אף לבני ספרד - במרחץ ציבורי, כגון במקלחות של המקווה).

יש להיזהר מאוד לא לבוא לידי סחיטת השיער והמגבת, ולהשתמש רק בסבון נוזלי (כן הוא לדעת הרבה פוסקים), וכן לא להיכשל בחילול חג על ידי סירוק השערות. יש להדגיש כי כל ההיתר הוא רק ביום ב' של ראש השנה, ולא ביום שבת קודש.

שאלה: האם יש חשיבות לשמור במיוחד דווקא את השבת האחרונה של השנה?

תשובה: כמובן שיש חשיבות לשמור כל שבת ושבת, אבל יש בהחלט תוספת עניין בשבת האחרונה של השבת וזאת משום ב' וג' סיבות:

(א) כתוב בספרים קדושים שכשם שאפשר להחזיק בקצה המטה (מקל) ועל ידי כך להרים את כל המטה, כך אפשר לשמור את השבת האחרונה של השנה, ועל ידה לרומם ולתקן את כל שבתות השנה.

(ב) השבת היא סניגור גדול של עם ישראל, ולקראת יום הדין כל אחד ואחת מחפשים להוסיף זכויות וסניגורים טובים ליום הדין - יום ראש השנה.

(ג) חז"ל אומרים שכל השומר שבת כהלכתו אפילו עובד עבודה זרה - מוחלין לו (בצירוף תשובה - ראו דברי הט"ז בתחילת הלכות שבת) ולכן חשוב לשמור שבת כהלכתה לפני ימי התשובה והדין המשמשים ובאים.

ויהי רצון שבזכות שמירת שבת כהלכתה נזכה לנחלה בלי מצרים מדרום ומצפון, ונזכה כולנו להתקב ולהתחם לאלתר לחיים טובים ולשלום!

RAANANA COMMUNITY KOLLEL

קסעה טובה ומזלזלת
אנו שמחים להזמין אתכם לסיום תוכנית התמיכה

סיים תוכנית מתמידים
20:15
יום ב' כ" אלול
30/9
ערבית 20:00

חלקת הפרסים
אחוזת 198 רעננה

RAANANA COMMUNITY KOLLEL

שיעור דף היומי
מסכת בבא בתרא

9:10
ראשון-שישי

שחרית 8:15

הרב אריאל מרגי
אחוזת 198 רעננה

נורט לשולחן שבת

"כשהשווג מזיד והמזיד שווג" הרב משה אריאל מרגי שליט"א

ניצד אפשר לתקן שנה שלימה בשבוע? זה נשמע קצת מופרך. אבל כך מקובל לומר שבשבוע האחרון אפשר לתקן את כל השנה. והטור כותב כעין זה [-מי שמתענה בערב ראש השנה - ביום האחרון של השנה, הקב"ה מכפר לו שליש עוונותיו].

מה ההבנה בזה? בפרשת השבוע - לעומת זאת מופיע הצד השני של המטבע.

בפרשת השבוע התורה אומרת שיש אדם שנענש על השווג כמו המזיד.

"והַתְּבַרֵךְ בְּלִבָּבָהּ לְאַמֵּר שְׁלוֹם יְהוָה לִי כִּי בְשִׁרְרוּתִי לָבִי אֶלָּה. לְמַעַן סְפוֹת הַרְוֶה אֶת הַצִּמְאָה". כלומר; אדם שעבר עברה בשווג, אבל זה לא משנה לו שזה בשווג [הולך בשרירות הלב] השווג שלו נחשב כמו מזיד [ספות הרוה את הצמאה].

ניתן דוגמא: אדם נכנס למסעדה כשרה ואוכל שם. תוך כדי האכילה נודע לו שקרתה תקלה חמורה וכל האוכל כרגע טרף!

ואותו אדם ממשיך לאכול כרגיל!!!

אפילו שבהתחלה הוא היה שווג -הוא יענש כאילו הכל במזיד.

הסיבה פשוטה, אין שום משמעות לזה שבהתחלה הוא היה מזיד אם אח"כ הוא ממשיך לעשות את אותו הדבר.

כי הוא מראה שלא אכפת לו. ובמקרה זה היה במקרה!

הוא בעצמותו מורד ומזיד -ובטעות זה היה בשווג.

על אדם כזה אומרת התורה שהוא יענש על השווג כמו המזיד.

אבל יש את הצד ההפוך, שזה היה בכונה ובמזיד - אבל זה היה בטעות בכונה!

נכון במשך השנה היה לנו קשה ועשינו המון דברים בכונה - אבל זה היה בטעות! אני לא באמת מעוניין להשאר שם, לא טוב לי עם זה. אבל איך אני מראה את זה איך מוכיחים את זה?

בכמה ימים האחרונים אני מראה לכולם - ובעיקר לעצמי, שכאן אני רוצה להיות ככה טוב לי זה המקום שלי, וכל ה'בכונה' שהיה במשך השנה ה'בכונה הזו' - זה בכלל טעות אחת גדולה ומה שאני באמת רוצה זה להיות יהודי טוב יותר קדוש יותר מתוך יותר.

זה רק ההתחלה, זה אמנם הסוף של השנה אבל בשבילי זו רק ההתחלה